

menneskelige Evner, denne Evne til at se ud i Fremtiden, se, hvordan Forholdene efter Aaringers Forløb vil forme sig, saa kan det, de gaar ud fra, ikke være andet end deres egne Tanker om, hvorledes Forholdene til den Tid vil være. Men vi ser anderledes paa Sagen; vi mener, vi maa se Tiden an i dette som i andre Tilfælde, og det, det saa gælder om, er det foreliggende Lovforslags *Indhold*, og det gaar ud paa, at paa Grund af den Bolignød, som man fra alle Sider har erkendt eksisterer, giver man Adgang til at opretholde Nævnene over hele Landet, idet man tillige erkender, at Bolignøden i Storkøbenhavn er saa stor, at der kan Nævnene opretholdes i hvert Fald i 2 Aar. Man overskærer altsaa ikke Traaden, man siger, man vil overskære den, og man profeterer, at senest om 3 Aar vil Betingelserne være til Stede for endeligt at overskære den. Disse Profetier skal jeg for mit Vedkommende lade ligge og holde mig til det, her foreligger, nemlig Lovforslaget.

At Lovforslaget ogsaa i den nu foreliggende Skikkelse efter vor Opfattelse frembyder overordentlig store Mangler, er det unødvendigt at fremhæve, det var jeg nærmere inde paa i Gaar, og det er der ingen Anledning til at gentage her. At man nægter de Kommunalbestyrelser, der har afskaffet Nævnene, Adgang til at raade Bod paa begaaede Fejl, forekommer mig at være saa urimeligt, at der ikke er nogen Grund til yderligere at pointere det. Samtidig med, at man erkender, at Bolignøden i Storkøbenhavn er saa stor og omfattende, at det allerede paa det nuværende Tidspunkt vil være rigtig at bestemme, at Nævnene der kan opretholdes i 2 Aar, siger man, at det er ganske ligegyldigt, om Bolignøden er akkurat lige saa stor i andre Byer rundt omkring i Landet, Bolignævnene skal i disse Byer ikke have Lov at bestaa længere end til næste Aar. Disse to Ting er i den Grad modstridende og urimelige, at der ikke er nogen Grund til at gaa nærmere ind derpaa.

Ved Siden deraf kan det imidlertid ikke nægtes — og det fremhævede jeg ogsaa i Gaar —, at der under Behandlingen i Udvalget er fremkommet Forslag til Forbedringer, og paa flere Punkter væsentlige Forbedringer, af det Lovforslag, som blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister, og skønt jeg beklager, at det ikke er lykkedes at naa videre frem i Retning af Forbedringer, vil jeg dog anbefale mine Partifæller at stemme for det foreliggende Lovforslag, men vel at mærke for Forslaget og ikke

for de Profetier, som det har behaget den ærede Ordfører at fremsætte ved denne Lejlighed.

J. Chr. Jensen: Det er jo de to Fler-talspartiers Mening, at et Lovforslag af et Indhold som det, der nu om faa Minutter formentlig vedtages her i dette Ting, vil vi ikke faa at se mere, idet Loven jo ophører efter henholdsvis 2 og 3 Aars Forløb, rent bortset fra, at den allerede er ophørt at virke for de Kommuners Vedkommende, som ikke har ønsket Nævnene opretholdt. Inden Lovforslaget forlader dette Ting, vil jeg derfor gerne fremsætte nogle rent saglige Synspunkter, som ikke er præget af Politisk.

Men forinden jeg behandler nogle Spørgsmaal vedrørende selve Lovforslaget, vil jeg gerne give Svar paa nogle Spørgsmaal, som er fremsat dels af Venstres Ordfører, dels af den højtærede Indenrigsminister, Spørgsmaal, som ikke er blevet besvaret af Ordførerne, og som jeg formener ikke bør være ubesvaret, fordi baade Offentligheden og Tinget ganske sikkert ikke har faaet den Opfattelse af disse Udtalelser, som de bør have. Venstres Ordfører udtalte, at det var for dyrt at bygge, specielt i København, og han støttede dette paa en Sammenligning af Timefortjenesten for Bygningsarbejderne i Provinserne og i København. Nu kan man ikke i al Almindelighed blande disse to Forhold sammen og skønne derudfra, for hvis man ikke bygger sit Skøn paa et ganske anderledes vel undersøgt Grundlag, skønner man afgjort forkert. Den ærede Ordfører blandede Timeløn og Akkordfortjeneste sammen, men det er jo to Ting, der væsentlig adskiller sig fra hinanden, i Særdeleshed naar der er Tale om By og Land overfor hinanden, og navnlig naar der er Tale om de smaa Byer overfor den store By København. Jeg vil derfor gerne have Lov til lidt nærmere at udvikle, hvordan Arbejdsforholdene er i København. For Bygningsarbejdernes Vedkommende arbejdes der i langt overvejende Grad paa Akkord, der findes næsten ikke timelønnet Bygningsarbejde herinde, hvorimod en meget væsentlig Del af Bygningsarbejdet i de mindre Provsbyer er timelønnet. Man vil allerede derudfra forstaa, at der er Forskel paa den Fortjeneste, det ene Sæt Arbejdere har, og den, det andet Sæt Arbejdere har. For det ene Sæt gælder det, at jo mere vedkommende Arbejdere lægger Ryg til, des større bliver Fortjenesten. Den store Fordel ved Akkordsystemet er, at Arbejderen kun faar Betaling for det Arbejde, han udfører, og man ser derfor mange Gange herinde ved Byggeriet